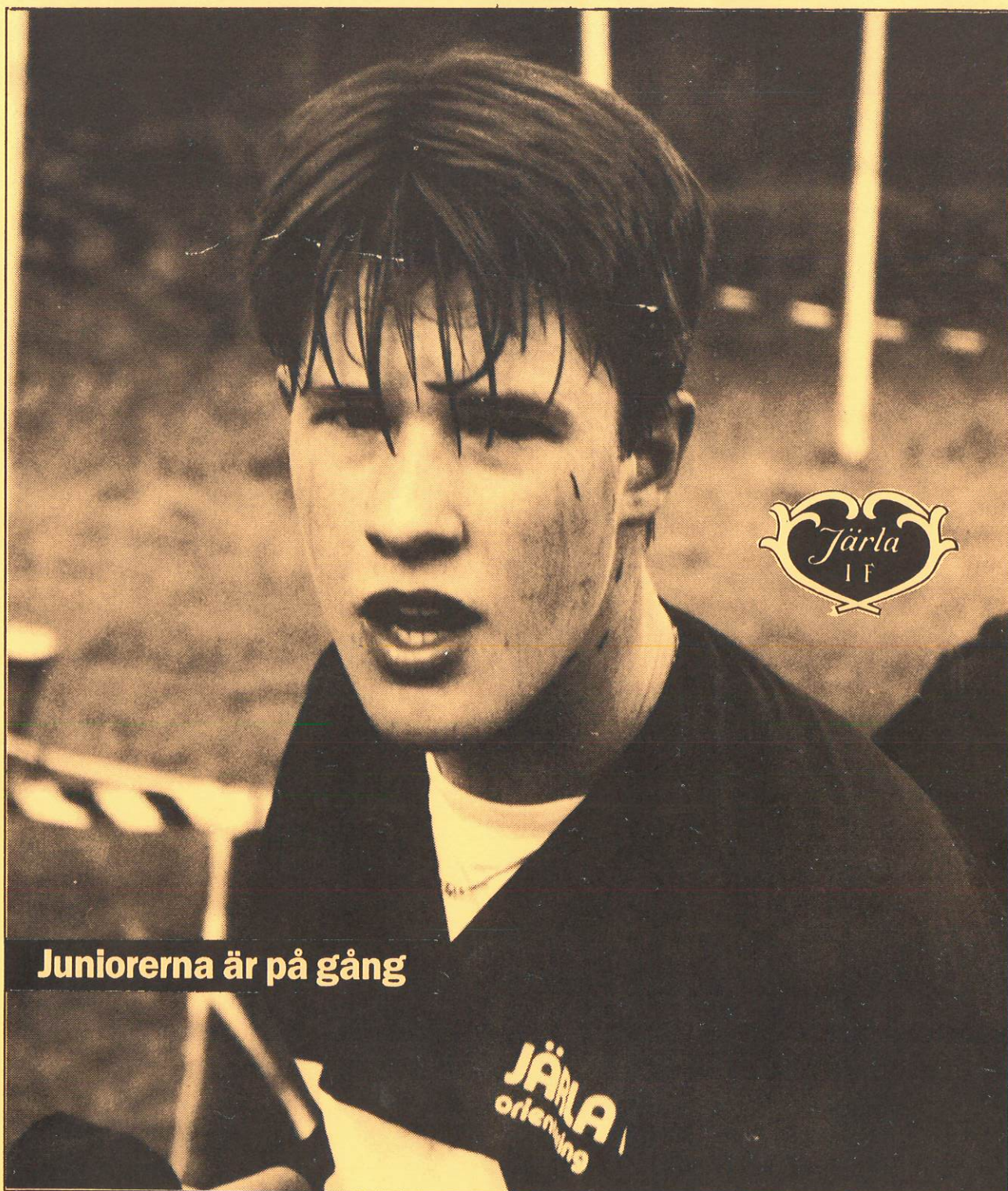

JÄRLA

MAGAZINET

Juniorerna är på gång

Nr 1 1994 ★ KLUBBTIDNING FÖR JÄRLA IF ORIENTERINGSKLUBB ★ Årgång 24

DET VÅRAS

– En gammal redaktör funderar

Av Åke Hall

V i är nu redan inne i den andra veckan i mars och alltför fler vårtecken ger sig tillkänna efter den bästa vinter vi haft på de senaste sju åren, bra med snö och fint skidföre även på våra breddgrader. Och även skärgrådsisarna har legat så att man har kunnat stått och pilkat i solskenet och njutit av den stora ödsliga tystnaden. Och att vi haft bra träningsförhållanden visade sig ju på SM i skidorientering, där våra duktiga förstaårsjuniorer, Robban, Christoffer och Peter, lyckades knipa bronsplaketten i SM-kavlen. Grattis grabbar! Senast det begav sig var ju 1979 då Bengt, Jonas och Björn vann SM-kavlen för juniorer uppe i Älvdalen.

Ett säkert vårtecken är när orienterarna kallar till Upptaktsmöte i Järlagården och det skedde i veckan och där Gustav, Fredrik och Lasse G. hade laddat skissblocket med nya idéer och kommande OL-aktiviteter under våren och försommaren och Lasse S. hade laddat upp med egentillverkad soppa och semlor. Gissa om det var trångt och många var sugna

Vårtecken

Och när man tittar efter vårtecken så är ett av de pålitligaste när skatorna börjar bygga bo. Och ett sådant kan vi följa på första parkett från vårt köksfönster. I vår fina hägg utanför började bygget så smått redan i februari för att så småningom öka takten och är nu långt framskridet. En dag hade den ena skatan fått tag i en väl stor "bånge", flög upp med den, tappade den, flög ner och tog nytt tag, flög upp igen och försökte baxa den genom den välväxta häggens toppskikt – och tappade den igen. När detta fruktlösa försök pågått ett tag kom skata nummer två som varit åskådare och kommit på en bättre idé, till undsättning. Tog tag i pinnen, flög i en vid båge och landade på taket på huset mittemot och tog sig en överblick över situationen. Tog sen pinnen och landade elegant i boet rakt uppifrån. Ett stilla skatgnägg hördes – svårt att avgöra från vem. Det var säkert samma skata som en dag började armera boet. Tog en pinne från backen, flög upp till boet, höll pinnen lodrätt och började peta ner den i boväggen. Jag blev imponerad. Men en dag höll det på att gå åt skogen. Ett kråkpar kom på besök, kröp helt ogenerat in i boet och testade kvalitén, alltmedan våra skator agerade åskådare. Förmodligen fann de boet alltför risigt och lämnade det. I sanning underhållning på hög nivå.

Skicka brev

Ett brev betyder så mycket. Och en klubbtidning betyder så mycket för oss alla. Så därför skall vi skicka många brev till Fredrik med bidrag till vår nyuppstånna klubbtidning,

som han lovat vara redaktör för. Och för att han skall tycka att det är kul att jobba med tidningen och inte alltför betungande att ragga material. Där kan vi alla hjälpas åt att samla in allt som är läsvärt och som många kan ta del av, så att han kan hålla sina planerade utgivningsdagar och nummer per år. Kommer själv ihåg under de 14 år och 56 nummer som jag var redaktör för Järlanytt hur kvittrande glada alla blev som jag ringde upp och bad om några skrivna rader.

Orienterare = hundar

Också ett vårtecken. Läste i bladet för en tid sedan att nu jämfälls vi med hundar. Visst är hundarna snabba – men ända? Vi skall få samma lösspringningschema som våra fyrfotingar. Alltså förbud mot all orientering från den 1 mars till den 20 augusti. Jo, du läste rätt. Till den 1 mars ligger ju i regel snön och efter den 20 augusti börjar det mörkna rätt tidigt och i september börjar älgjakten norröver för att sedan dra ner över landet under oktober med åtföljande licensjakter och förbud. Lite körigt och lite trångt blir det väl att på den tid som står till buds kunna pressa in 10-mila, 5-dagars, alla 3- och 2-dagars, alla KM, DM, SM osv. Men det löser sig säkert. Orienterarna brukar ju vara påhittiga och envisa. Huvudsaken är väl att naturknuttarna och jägarna blir nöjda. Ser dock med tillfredsställelse att man fått avslag i sin begäran att få bedriva vårjakt på ejder och då kan vi ännu några år få njuta av ejdrarnas täta ljudkuliss i stilla vårnätter eller gudingarnas jättefloccar till havs där de samlas efter parningen och lever livets glada dagar. En skönhetsupplevelse av stora mått.

Beträffande viltet vore det väl bättre att förbjuda orientering i närområdena. Rådjuren tycks ju ha flyttat in från skogen till villaområdena och rabatterna. Kan berätta att på Muskö, där vi brukar hålla till, kom en dag ett rådjur med två kid upp mot vår altan, lät sig väl smaka av blommorna och sedan lade sig både get och kid, helt obekymrade, att smälta maten i gräset nedanför. Sött – javisst. Men blommor är också söta.

Kanske inte så konstigt förresten att viltet har skaffat sig nya vanor. Läste förresten om en jägare som matar rådjuren inne i sin trädgård. Mån om det vilda eller om den egna frysboxen? Och skulle det i framtiden bli hårda nedskärningar i vårt orienterande, får vi väl trösta oss med Karin Boyes ord, där hon skriver: "Nog finns det mål och mening med vår färd – men det är vägen, som är mödan värd."

En annorlunda nyårsafton

Av Lars Göransson

Nya Zeeland, nyårsafton 1993. Vaknar av att en bilmotor startas alldeles bredvid mitt huvud. Slår upp ögonen och försöker lokalisera mig, ser den grågröna tältduken svaja ovanför min näsa. Vänder på huvudet och tittar på Fred, han sover fortfarande. Nu känner jag hur stel i musklerna jag är efter gårdagens tävling.

Men jag har inget val. Jag måste stiga upp och laga frukost. Kliver ur tältet och blickar ut över campingplatsen. Fortfarande ganska lugnt. Ett fåtal människor är uppe och förbereder sig inför den nya dagen. Drar på mig kortbyxorna och går och hämtar vatten till gröten. När jag kommer tillbaka har Fred vaknat. Han ser spänd ut. Kanske tänker han på dagens tävling där han startar två minuter efter mig.

Han är nog ute efter revansch efter katastroflopptet igår.

I dagens PM kan man läsa att terrängen består av "steep farmland with long grass and some native bush with onga onga". På svenska blir det ungefär "brant och kuperad ängs- och hedmark med högt gräs och urskog med hemska brännässlor". Låter spännande.

När alla fått i sig frukost och packat ihop sina pinaler bär det iväg mot "Jollies Bush" i vår vita Nissan Bluebird hyrbil. Lätt krockskadad från en krasch på en annan camping ett par dagar tidigare. Den är fruktansvärd seg, framförallt i uppförbackarna där till och med cyklister kör om oss. Leon rattar emellertid bluebirden vant upp och ner bland kullarna utanför Masterton. Efter en stund skumpar vi in på TC i Jollies Bush. Solen gassar och det är cirka 30 grader i skuggan, en helt perfekt dag för orientering. Medan vi väntar på start och står där och pratar med locals försvinner solen och himlen fylls av moln.

Vid startplatsen träffar jag Allan världsmästare, gratulerar honom till gårdagens seger. Han ser laddad ut inför

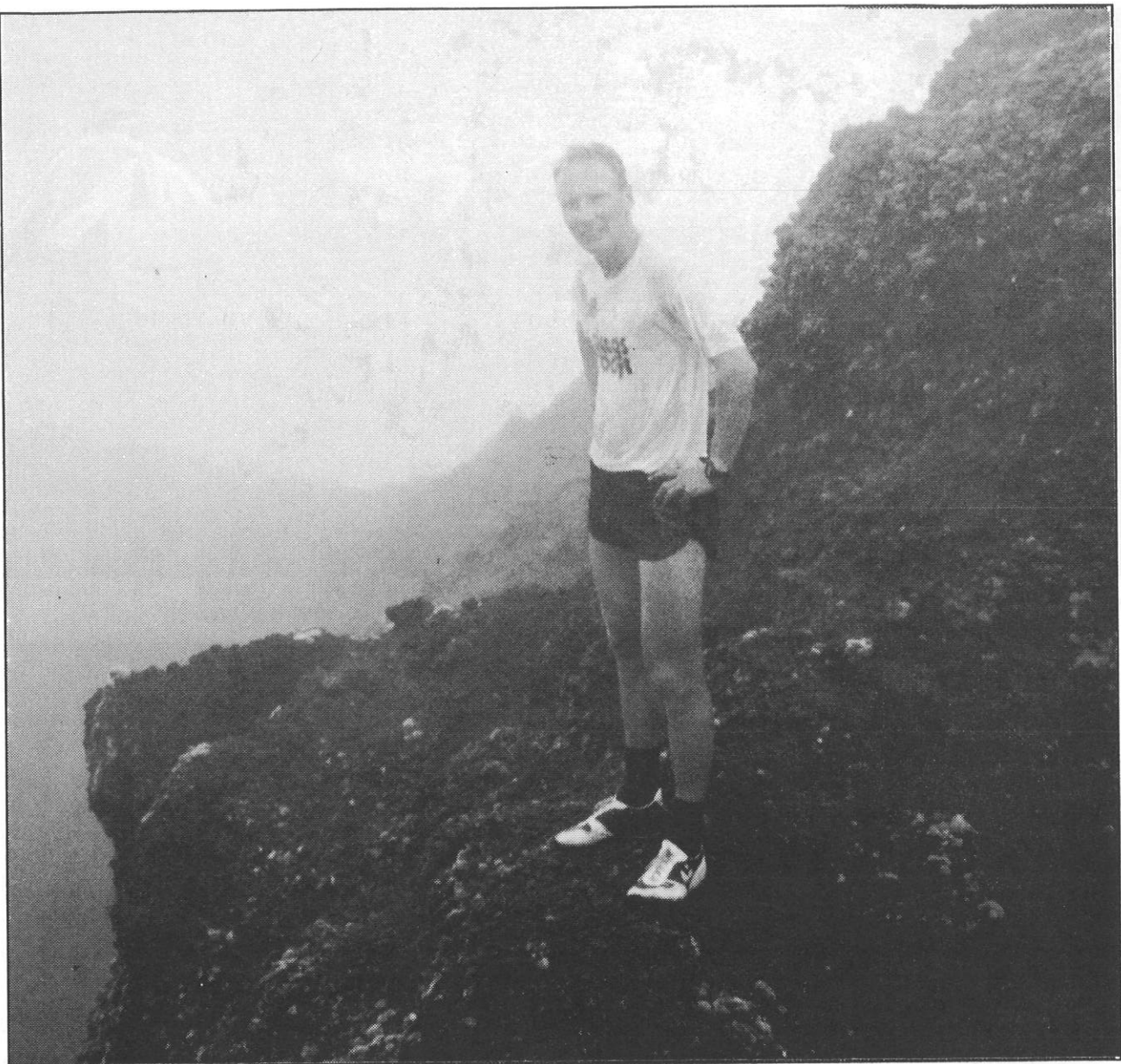

dagens lopp. Arrangörerna har satt upp ett visnings-exemplar av "ongga onga" vid starten. Den ser ut som en vanlig svensk brännässla, kanske lite större och stickigare. Enligt uppgift får man fruktansvärda blåsor och utslag, nästan som brännskador vid beröring av "ongga onga".

Starten går

Äntligen bär det iväg ut på banan 8,9 km lång med 430 m stigning. Direkt efter startpunkten måste man springa över en skranglig spång över ett sumphål. Där springer jag om folk som startat en minut före. Det här går fint. Det gäller att ligga på så inte Fred kommer ifatt. Eftersom det är helt öppet utan skog är det lätt att se vart man ska. Spik på första. Mot andra är det en lång uppförbacke där många går men inte jag. Väl uppe på krönet har man en fin utsikt bort mot kontrollen. Tyvärr sitter det flera kontroller inom samma område och jag springer till fel. Sumpar en minut. Vänder mig om, ser ännu ingen Fred. Skönt. I denna öppna terräng kommer han att se mig på långt håll. Spikar tredje kontrollen – en brant. Fjärde kontrollen en brant bland alla andra branter ser svår ut. Det är den också. Jag missar så klart. När jag väl hittar den ser jag Fred på ingående. Jag satsar allt på ett kort och drar iväg i 400-meters tempo mot nästa kontroll. Det straffar sig genast. Jag glömmer att titta på kartan. Halvvägs ser jag helt plötsligt Fred framför mig. Hur i h-vete?? Förvånad tar jag fram kartan och ser till min fasa vilket dåligt vägval jag gjort.

Skyarna har nu börjat dra ihop sig oroväckande mycket och regnet hänger verkligen i luften. Fred är ett hundratal meter framför mig när skyfallet börjar. Det är som en bomb. Som ett mosunregn i Indien. På fem sekunder är allt genomsurt. Mina nylonbyxor hänger nere vid knäna och skjortan slimmar vid kroppen. Marken börjar att förlora sin fasta konsistens. Sikten är två meter. Jag tappar Fred ur sikte. Skit också! Till råga på allt börjar benen bli stumma av alla uppförbackar. Jag missar flera kontroller i rad och åker

"- Har nå'n sett ett litet grönt tält?"

som en snorloska utför de hala hedslutningarna. När jag stämplar vid nionde kontrollen har regnet minskat något i intensitet. Men vattnet forsar fortfarande på marken. Tionde, elfte och tolfte kontrollerna sitter i så kallad "native bush". Djungel kan man också kalla det. Ni som sett filmen "Den vilda jakten på stenén" förstår att jag kände mig precis som Michael Douglas och Kathleen Turner när jag gled omkring i leran inne i djungeln. Om man glidit nerför en backe var det nästan omöjligt att ta sig upp igen. Sträckan förbi dessa kontroller var 400 m. Jag behövde 30 minuter för att finna och passera kontrollerna. Det var fullt av "onga onga" inne i djungeln, tursamt nog så klarade jag mig ifrån att bli bränd. Däremot blev jag stungen i låret av en geting eller något liknande. Här inne stämplade Allan världsmästare fel och Fredrik Sundström bommade så mycket att han bröt här.

Efteråt hörde jag att Nya Zeeländska armén brukade träna inför Vietnam-kriget i detta djungelparti.

Efter en del ytterligare missar nådde jag äntligen målet på en tid av 110 minuter. Fred hade 86 minuter och Allan

världsmästare stämplade som sagt fel. Vilken klåpare.

Nu hade solen kommit tillbaka och den Nya Zeeländska naturen riktigt ångade i solgasset. Det kändes som jag var med i inspelningen av filmen Pianot. Trots uppehåll från skyn var fuktigheten enorm i luften.

Sedan åkte vi tillbaka till campingen. När vi närmade oss campingplatsen infann sig frågan, hade skyfallet även varit häröver? Hur hade det gått med vårt tält? Vi hade blivit förvarnade på TC av en viss Eric Morris om att en så kallad "flood" hade gjort sitt på campingplatsen. En ordentlig översvämning alltså.

Var är tältet????

Vi glider sakta in på campingen och ser att väldigt många torklinor är uppsatta. Mer än normalt faktiskt. Vi parkerar vid tältet eller rättare sagt där tältet hade stått. Nu är det fullständigt borta. Alla våra saker som fanns i tältet är också borta. Vi får höra att vattnet stått 60 cm högt på campingen. Man kan ana det när man ser gräset som

SM i skidororientering

Umeå 17-20 februari

Av Torbjörn Engberg

På onsdagsförmiddagen flög vi upp till Umeå för att delta i Svenska Mästerskapen i skidororientering. Kvällen innan hade vi samlats på Lollo's favoritresturang i Slakthusområdet för att gå igenom allting, samt att avnjuta en pepperoniladdad mexikansk måltid. Vi var nu väldigt laddade och redo att ge våra medtävlare konkurrens om placeringarna.

På torsdagen avgjordes den klassiska distansen. Terrängen var mycket flack med ett mycket tätt spårnät. Till skillnad mot vad utvecklingen går mot, var det mest "streckade" spår. Dvs spår som är cirka en skoterbredd breda. Som så många andra fick vi svårt med orienteringen. Peter lyckades bäst med elfteplats och Christoffer var placeringen efter.

Tobbe var bäst av Järlaiterna på kortdistansten med en tiondeplacering. För detta fick han en tjuvig slips i pris.

Fredagen var en vilodag som vi ägnade åt att åka av oss lite samt att valla. Det var mycket kallt i snön hela veckan och vi provade med en lite kallare valla än vad vi hade på klassiska och vi fick också mycket bättre glid.

Sprinten avgjordes på samma ställe som klassiska. Den var inte lika utslagsgivande på åkningen utan mer orienteringsmässigt. Detta gav en mycket tätare prislista. Tobbe lyckades bäst av oss med en tionde plats och blev i och med detta också den enda pristagaren av oss under de individuella loppen. Tranan hade nu också kommit upp och gjorde comeback i tävlingssammanhang efter ett par års uppehåll.

Som summering kan man väl säga att vi alla hade lite mer att ge trots bra resultat. Vi kan dock vara nöjda med våra placeringar då detta var vår första riktiga skid-o säsong på länge. Blir det en snö vinter nästa år också så satsar vi ännu lite hårdare.

Känslan att växla först på en SM-kavle

Av Christoffer "slaktar'n" Sandberg

"Koncentrationen var verkligen på topp, jag kunde åka med ett helt annat självförtroende och helt utan strul, till skillnad mot de individuella loppen. Det enda som fick rum i mina tankar var: Höger, vänster, vänster igen..."

Efter en tisdagsträning i mars i fjol samlade Lollo ihop Robban, Tobbe och mig. Hans idé var att vi skulle göra en helhjärtad satsning till nästa skidsäsong med JSM-kavlen i skidororientering som huvudmål. Vi nappade direkt på förslaget och lyckades dessutom värva en duktig skidåkare från Sundbyberg, Peter Eklund, som fjärde man i vår satsning. Han kom genast in i gänget och vi var nu fyra mycket jämbördiga och motiverade järlaiter med ett enda mål i sikte: JSM-kavlen i Umeå den 20:e februari 1994.

Tiden gick snabbt och när tiden var inne för JSM var vi alla väl förberedda. Vi hade tränat hårt och tävlat flitigt hela säsongen, med en stor jämnhet. Det var sällan det skilde mer än ett par 3-4 minuter mellan oss på tävlingarna. Detta vållade vissa problem när laget skulle tas ut. Alla ville väldigt gärna åka men en måste sällas bort. Vår jämnhet beskrivs kanske bäst med våra sammanlagda placeringar ifrån de bägge individuella SM-loppe; Peter 38, Tobbe 40, Robban 40 och jag 40. Men Tobbe föll på sämst sammanlagd tid. Deppa inte ihop för det, det kommer fler SM!

Peter körde första sträckan. Han gjorde en mycket

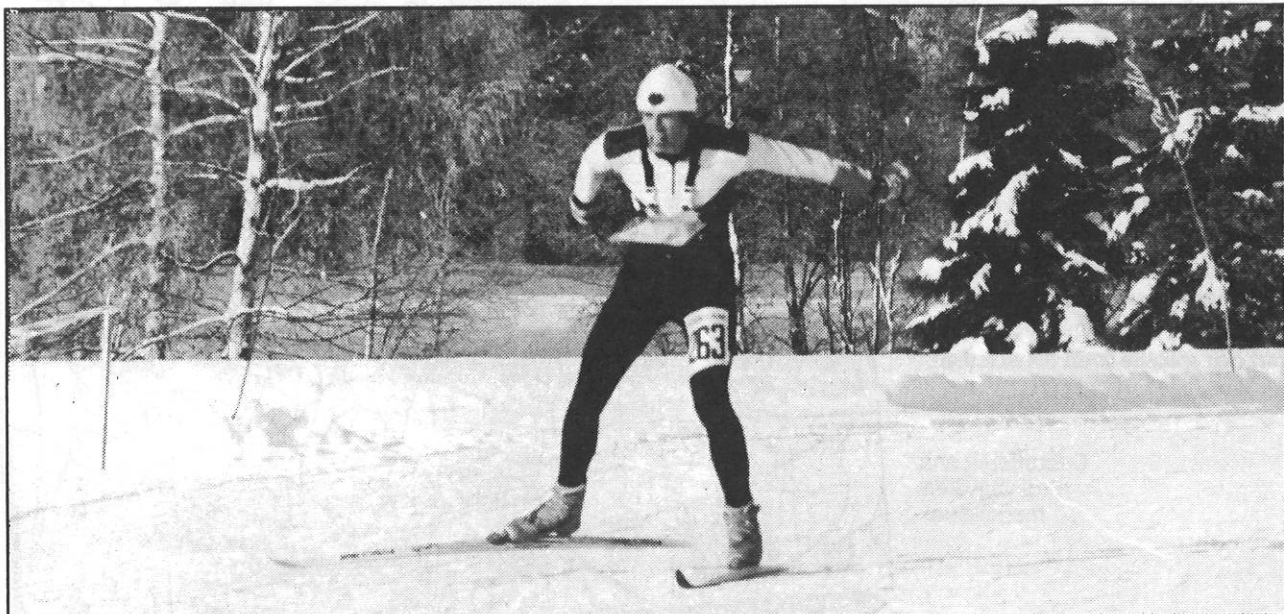
stark insats och jag kunde inte ha fått ett bättre utgångsläge. Jag gick ut ett trettiotal sekunder efter täten som 5:e man.

I kavlar brukar jag kunna höja mig ett par klasser och efter två ganska tama insatser i de individuella loppen var jag nu extra laddad. Nu var det sanningens ögonblick som jag hade sett fram emot i ett helt år.

"Han satt som en igel..."

Jag gick ut tillsammans med Hallbys Henrik Johansson, en skidåkare vars orienteringskunskaper kanske inte är så mycket att hänga i julgran, det visste jag. Jag vek kartan omsorgsfullt, (det tog en evighet påstod Lollo), och satte fart mot ettan. Hallbykillen satt som en igel på mig fast besluten om att inte släppa en meter. Han hade tur för vi hade samma gaffling och han kom att följa hack i häl på mig hela banan. Han lyfte aldrig ett finger för att hjälpa till och jag tror att han sällan visste var vi var.

De första kontrollerna gick perfekt. Jag hittade direkt mitt vägval och körde på bra. Ett par gånger försökte jag

rycka ifrån Hallby med misslyckades. Då ignorerade jag honom och koncentrerade mig helt på att göra mitt eget lopp. Koncentrationen var verkligen på topp, jag kunde åka med ett helt annat självförtroende och helt utan strul, till skillnad mot de individuella loppen. Det enda som fick rum i mina tankar var: "Höger, vänster, vänster igen..."

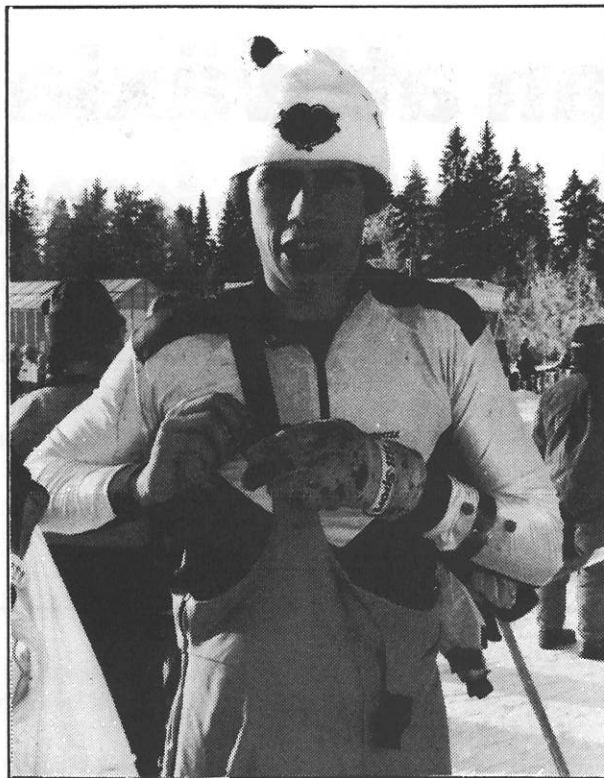
Fram till fyran kryssade jag prickfritt igenom alla vägskaäl i det bökgiga området som hade vållat många (inte minst mig själv) stora problem dagarna innan. Att mista koncentrationen en sekund kunde vara ödesdigert, men jag lyckades hålla tungan rätt i mun. Den första incidenten inträffade i den halsbrytande nedförsbacken på väg mot 5:an. Jag satte upp ett rasande tempo för att försöka skaka av mig min skugga, men den enorma farten resulterade istället i en rejäl vurpa i backens avslutande 90 graders kurva. Hallbyigeln som var tätt bakom mig fick slänga sig åt sidan och gjorde även han en spektakulär luftfärd, väl i klass med en Stig-Helmer. Men vi var snabbt uppe och jag förlorade inte koncentrationen en sekund.

Det fortsatte att gå suveränt hela vägen ända fram till radiokontrollen, 7:an. Vi åkte hela tiden utan att se någon annan. Vid sjuan misste jag för ett ögonblick min hittills osvikliga koncentration. Anledningen till detta var att när vi brakade fram till radiokontrollen så var radiomännen inte alls beredda utan satt och drack kaffe i lugn och ro. Det blev en väldig fart på dem.

"Ledde jag?"

Varför denna uppståndelse? Ledde jag? Nej det kan inte vara möjligt, jag hade inte passerat någon. Snabbt återfick jag fattningen och satte ny fart och spikade även 8:a och 9:an.

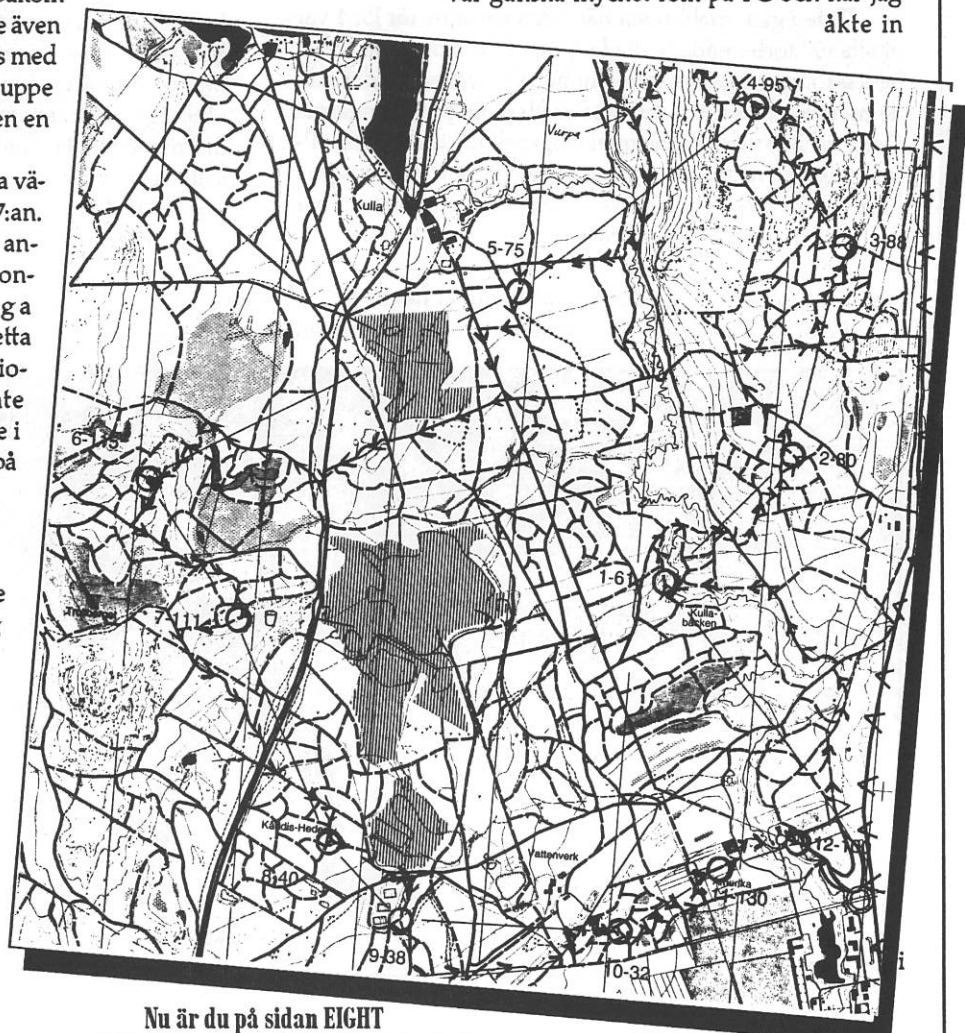
Cristoffers bana med vägvalen markerade.

Chrille i mål efter en suverän insats i JSM-kaveln.

På vägsträckan mellan 9:an och 10:an kom tankarna tillbaka: Jag hade ju trots allt gått mycket bra, jag kanske ledde i alla fall. Det var bara en kilometer kvar, det kanske skulle gå vägen. Nervositeten kom obönhörligt fram och detta lilla ögonblick av koncentration räckte. Jag läste för första gången helt fel och körde in på fel väg. Åt vänster istället för höger. Plötsligt var Hallbykillen borta, han som varit efter mig sedan starten. Men jag kom snabbt på misstaget och fick lite panik som dock försvann när jag på nytt satte högsta fart mot 10:an. Vid kontrollen kom jag på nytt ihop med Hallbykillen som hade sett mitt misstag men varit alltför tveksam och långsam när han åkt själv.

Nu var det bara raka spåret mot mål. Redan vid näst sista hörde jag speakern från TC. När jag kom till sista kontrollen visste jag att jag hade gått bra men inte vilken plats jag låg på. Det var ganska mycket folk på TC och när jag åkte in

Nu är du på sidan EIGHT

änden av det långa långa målgärdet var det en röst som överröstade allt och alla. Det var Tranan som hade fått syn på mig och han vrålade CHRILLE!!! så att det måste hörts över hela Västerbotten. Han vrålade så att till och med finarna på Jukola ligger i lä.

Det tjocknade i halsen

Ögonblicket senare förkunnade speakern det otroliga för mina öron: "Här kommer Christoffer Sandberg som har fört upp Järila i täten i herrjunior-kavlen." De sista hundrata-len meter in till växlingen var de skönaste i mitt liv. Väl i mål efter att ha skickat ut Robban på sista sträckan kom det många och ville gratulera men jag kunde inte riktigt fatta vad som hade hänt. När Tranan stod och fotograferade och frågade hur det kändes började inse vad jag gjort och blev alldeles tjock i halsen och fick inte fram ett ord.

Sen kom Peter och vi gav varandra en riktig björnkram. Sist kom Henrik Johansson från Hallby fram och tackade för Hjälpen. Vi hade ryckt åt oss en ledning, det dröjde flera minuter innan tredje laget kom. Men Hallby som även på 3:e sträckan hade en dålig orienterare fick av-

bryta tävlingen sedan deras tredje man inte hade samma bana som Robban.

På sista sträckan gjorde Robban ett fint lopp men åt Ludvikas junior-VMaktuelle Pär Höök och Hägglund's åkare fanns inget att göra. Vi slutade på bronsplats vilket vi tycker känns bra eftersom vi bara är förstaårsjuniorer.

Det känns verkligen som att vår satsning har lyckats och vår bronsmedalj var bättre än vi vågat hoppats på. Detta är mitt hittills största idrottsminne. Att vinna brons, och dessutom föra upp laget i ledning och vinna sträckan. Men det går fortfarande kalla kårar längs ryggraden när jag ser på kartan hur nära det var att allt gick kappprätt vid tian...

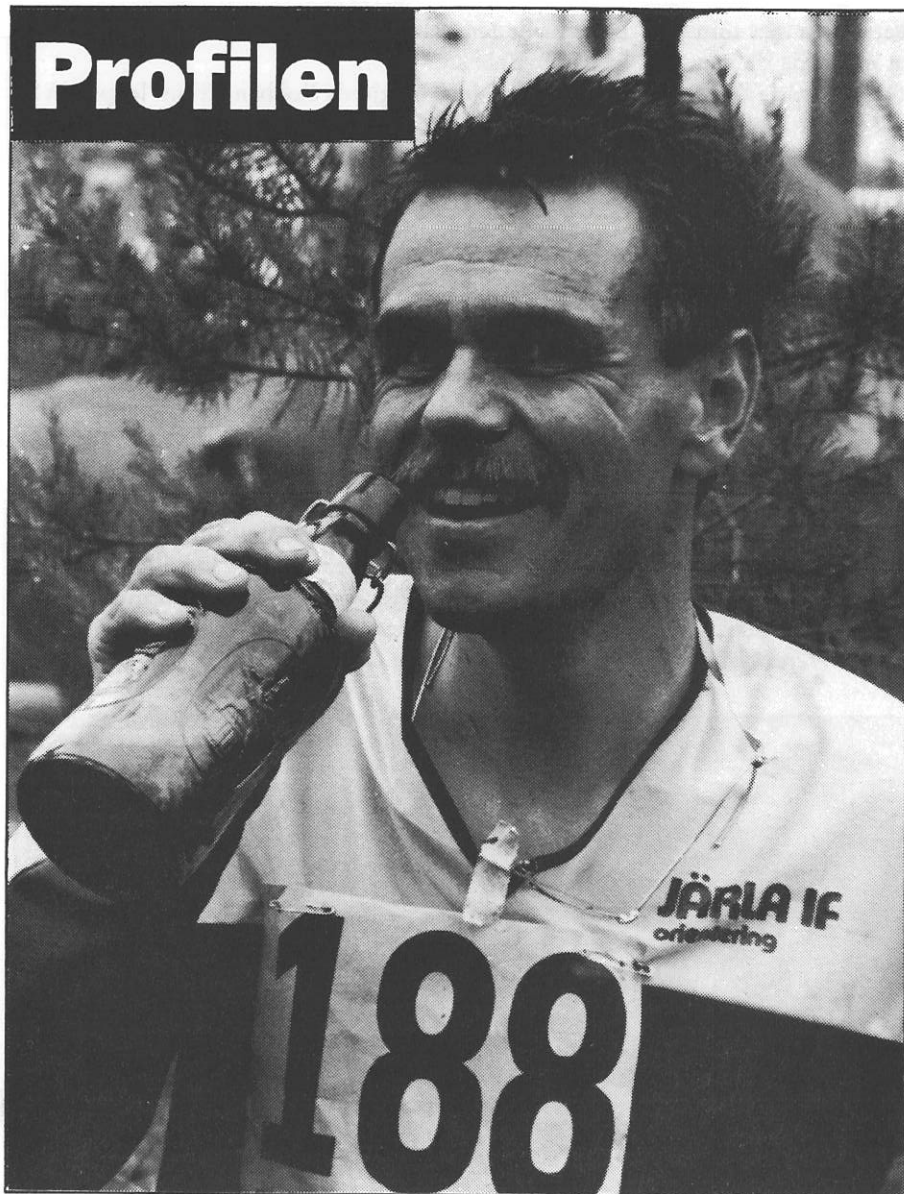
Tack Lollo!

Slutligen vill jag tacka Lollo Hanning för all hjälp. Utan honom hade vi inte varit i närheten av denna framgång. Det är tack vare att han har ställt upp som vi kunnat åka på alla läger och tävlingar och lyckats bli så bra. Tack för att du ställer upp Lollo! Och räkna med oss kommande år, Järila har ju mycket stolta traditioner att försvara i skid-O och nästa år kanske det blir en ädlare valör...

Järlas mycket duktiga JSM-trupp från vänster; Robert Hanning, Christoffer Sandberg, Torbjörn Engberg, Peter Eklund.

Profilen

"Jag är inte rädd för att göra bort mig"

Namn	Lars Englund
Ålder	50
Familj	Bor med hustru Kerstin på Fiskarhöjden i Fisksätra. Döttrarna Mia och Eva bor i stan.
Yrke	Byggnadsingengör
Uppdrag i Järsla	Materialförvaltare tillsammans med Jan-Olov Norén.

Av Fredrik Trahn

Det puttrar och pyr bland grytorna när jag kommer hem till det Englundska huset en kväll i mars. Och det är ju inte så konstigt, med en riktig matmamma som Kerstin i huset. När det vankas förtäring som Kerstin varit med på så behöver man aldrig vara rädd för att gå ifrån bordet hungrig. Lasse själv är på toppenhumör då han nyss varit ute på en liten löprunda. Han pratar på som vanligt och mest handlar det om förra helgens kraftprov, hans trettonde Vasalopp. - Du förstår, vi vallade bort oss totalt då vi gjorde i ordning skidorna kvällen innan. Då var det ju plusgrader och fuktigt så vi hade på ordentligt med klister, berättar han ivrigt samtidigt som jag sätter mig till bords och känner mig riktigt välkommen.

Hur kom du i kontakt med Järsla egentligen?

- Ja det var i slutet av sjuttioalet som jag plötsligt fick ont i ryggen. Min rygggläkare sa åt mig att den enda medicinen var att börja åka längdskidor för att stärka ryggen. I början åkte jag lite för Hellas men mest för mig själv men av en

slump kom jag i kontakt med Järsla. 1980 så var det vår granne Sigvard Gretas som tyckte att vi skulle komma och prova orientering. Det passade ganska bra för tjejerna var i lagom ålder och Kerstin hade gått en nybörjarkurs på jobbet. Så vi lydde Sigwards råd.

Du har ju alltid tränat mycket. Hur hinner du med?

- Det handlar om prioritering och en tolerant fru. Jag kanske hoppat över en del städning här hemma genom åren. Så ofta jag kan försöker jag träna en kort tur på lunchen. Det är härligt. När jag kommer hem från jobbet så sticker jag ut och kör direkt. Vi brukar inte äta middag förrän vid halv åttatiden så det brukar gå bra.

Lasse berättar hur han i femtonårsåldern flyttade med sina föräldrar från stan ut till Solsidan och började i Samskolan. Där fanns det ett riktigt pestämne och det var när det var orientering på gymnastiken. Lasse och några kompisar vägrade att vara med för att kunna satsa på seglingen istället. Det var inte så populärt och bestraffningen blev ett

Nu är du på sidan TEN

rejält kok stryk av gympamajjen. – Det blev ett jäkla liv och farsan var inte särskilt glad med vad vi ställt till med.

Vad är det som driver dig att hålla på jämt och ständigt nå då?

– En tävlingsmänniska har jag alltid varit. Så fort jag ska göra något så vill jag tävla. Det har alltid varit så och det är som ett gift i kroppen när jag inte får komma ut och träna. Jag ser alltid utmaningar i svårigheterna och är inte rädd för att prova något nytt och inte heller rädd för att göra bort mig.

Kan du karaktärisera Järla som klubb och är det något man skulle kunna förändra?

– Järla är den familjära och sociala klubben som inte har någon prestationsångest. Vi har ju haft det så här ett par år nu och det skulle väl inte vara någon nackdel med lite högre ambitioner. Det skulle nog dra med sig större bredd också. Om vi saknar något så är det mer teknikträningar och förmågan att backa upp de som saknar aktiva föräldrar. Det är kul att juniorerna och ungdomarna börjar komma igång men det krävs en otroligt stark vilja av de som inte har sina föräldrar med. Jag hoppas vi kan stötta dem och att föräldrarna gör sitt.

Egna meriter?

– Juniorlandslaget i segling. DM guld på 15 och 30 km och i skidororientering. 77:a på Marcialonga. I orientering inget speciellt. Ett och annat skapligt kavelopp har man väl gjort.

Det är väl så att långlopp av olika typer är din specialitet?

– Ja, jag gillar att plåga kroppen lite. Man vill testa sig själv både fysiskt och mentalt. Visst har det hunnit blivit en del lopp. 13 Vasalopp med bästa tid 5.09, 5 Stockholm Marathon med 3.02 som rekord och ett 10-tal Lidingölopp med 2.04 som bäst.

Du har ju gjort många resor utomlands där du tävlat i olika sammanhang. Berätta!

– 1984 åkte jag nästan alla deltävlingar i Worldloppet. Det var kul. Favoriten är nog Marcialonga i Italien. Ett 70 km fristillslopp i Valle Di Fiemme dalen. Jag åkte första gången 1979 och sen dess har jag återvänt sex sju gånger bara för att det är en så härlig stämning. Det skulle du prova! Man åker genom småbyar där orkestrar spelar och där de bjuder på kyckling och vin vid kontrollerna! Massor av publik som hejar hela vägen. Det är starka armar, Cera och ett gott humör som gäller. Vilken härlig stämning, säger Lasse och man ser att det lyser i hans ögon.

Vad är en bra tävling för dig?

– Tävlingar där man får plåga sig lite extra. Gärna med lite trevlig inramning. Veteran-VM i längdskidor 1983 var ett sånt arrangemang. Det gick i USA och vi var över och tävlade i tre veckor. Kanonfina tävlingar. En dag minns jag speciellt. Då var det åtta grader varmt men ändå stenhårda perfekta spår! De hade saltat spåren hela vintern. Att säga att amerikanerna inte kan arrangera tävlingar är helt fel. En annan kul tävling jag minns är en DM-kvale i H 40 då vi hade två stjärnspäckade lag. När jag kommit i mål på ar.dar sträckan kom även andralaget. Det visade sig att de hade ingen att växla till. Då sprang jag snabbt bort till Regnlyt och hämtade den nummerlappen och sprang den sträckan också. Det var härligt.

Jag har tittat lite i statistiken. Du har bara sprungit tre Tiomila på tio år. Är det inget som lockar? Din hårdaste konkurrent Jan-Erik radar ju upp topplopp år efter år där.

– Jag har nog haft lite otur med skador och sjukdomar när det dragit ihop sig. Sen har jag väl alltid tyckt att jag är lite för gammal för Tiomila. Det går alldeles för fort för mig. 1985 sprang jag en av de längre nattsträckorna. 1987 körde jag första och 1990 sista och det har gått i fortaste laget alla gånger. Men i år har jag sett att det finns många fina smörsträckor. Så kanske ändå om man platsar.

Efter Kerstins mycket goda måltid hittar jag en av Lasses nyuppspikade skidor på väggen i vardagsrummet. En gammal Ficherskida som ser ut att ha gjort sitt. Lasse berättar om det fantastiska glidet i det paret. Ett riktigt lyckopar som varit med på i stort sett alla Lasses långlopp. Nu på slutet var de så slitna att han bara åkte en gång om året på dem - Vasaloppet. Ändå hade de kanonglid.

Efter Vasaloppet i år när Lasse saft på Mora Stadshotell efter tävlingen och släkte törsten hade han ställt skidorna utanför dörren. Då såg han att Torgny Mogren stod och tittade på dem. Lasse var inte sen framme för att prata med "Torkel". Efter en stunds samspråkande så hade Lasse skididolens namteckning på skidan. Nu fanns det bara en given plats för det paret – på vardagsrumsväggen. Händelsen säger allt om Lasse: Hårda tag i skogen, sen gärna en förstsläckare och prata med nya människor, även om de är världsmästare i längdåkning. ■

Slitvargen Lasse, Marcialonga 1982.

Det passar oss som handsken

Äntligen sträckupplägning på Tiomila och Jukola som gynnar Järlalöpare.

Tiomila är på god väg. På god väg med den så kallade Järlanpassningen. Korta fina hängsträckor på tallhed. Som gjort för oss. TTK är i full gång med att specialupplägga träningen för att i år riktigt kunna hänga med i draget.

Länge pratade vi om tre herrlag. På papperet ser det realistiskt ut med 30 herrar men med tanke på att det var svårigheter i höstas med två lag så kommer det att bli två lag i år igen. Däremot kommer konkurrensen att ha hårdnat ordentligt. UK är redan nu igång med ögonen öppna på träningar och tävlingar och kommer att prova lite olika varianter på kavlarna under april. Damerna har ett lag och även så i Ungdomskavlen.

Tiomila går helgen 7-8 maj i Hälleforsnäs i Sörmland. Kanonterräng utlovas visst. Det blir en liten bit att åka och därför är det att föredra att stanna där under hela dygnet. Vore kul om vi kunde få full uppslutning av hela klubben där ute.

Långt att åka blir det också till Jukola. En sådär 150 mil från Stockolm i runda slängar. Tävlingen går en bra bit ovanför Rovaniemi i ödemarken. Midnattssol utan pannlampor är som gjort för Järila. Gunilla håller på att forska i sätt att ta sig dit upp till Lappmarken.

Här är sträcklängderna. Träna hårt – UK ser dig.

KLASSINDELNING – BANLÄNGDER (exklusive snitsel ca 700 m)

Ungdomskavlen HD -16, minst två D.

Start: 7 maj kl. 12.00
Målgång: ca 13.50

Str	Banlängd	Löptid ca	Typ
1	3,4 km	29 min	rak
2	2,3 km	24 min	rak
3, 4	2,4–2,6 km	24 min	gafflad
5	4,2 km	33 min	rak

Kommentarer

Str 1: Svårighetsgrad nivå 5 (14A)
2: Svårighetsgrad nivå 2 (14B)
Innehåller mycket ledstångsorientering
3–4: Svårighetsgrad nivå 3 (12A)
Löps parallella och är gafflade
5: Svårighetsgrad nivå 6 (15A)
Delvis öppna tallhedar med god sikt.
För samtliga sträckor mestadels mycket god framkomlighet.

Damkavlen

Start: 7 maj kl 13.30
Målgång: ca 17.15

Str	Banlängd	Löptid ca	Typ
1	5,8 km	45 min	gafflad
2	5,8 km	47 min	gafflad
3	3,7 km	32 min	rak
4	4,7–4,9 km	39 min	gafflad
5	7,9 km	62 min	gafflad

Str 1–5: Mestadels öppna snabblöpta tallhedar
5: Detaljrika områden förekommer
För samtliga sträckor mestadels mycket god framkomlighet.

Herrkavlen

Start: 7 maj kl 20.00
Målgång: 8 maj ca 08.00

Str	Banlängd	Löptid ca	Typ
1	12,2 km dag/skymn.	77 min	gafflad
2	12,2 km skymn/natt	84 min	gafflad
3	7,2 km natt	49 min	rak
4	15,6 km natt	105 min	rak
5	7,3 km natt	52 min	rak
6	9,0–9,4 km natt/gryning	63 min	gafflad
7	9,0–9,4 km gryning/dag	62 min	gafflad
8	10,6 km dag	67 min	gafflad
9	10,6 km dag	66 min	gafflad
10	14,5 km dag	85 min	rak

NYHET 1994 – tidigare start, fler raka sträckor

Str 1,2: Växlingsrik terräng, detaljrika områden med många sankmarker
Framkomligheten god till mycket god.
3,5,6,7: Mestadels öppna snabblöpta tallhedar med mycket god framkomlighet
Detaljrika områden förekommer.
8,9: Delvis öppna tallhedar. Inslag av hyggen med god framkomlighet. Kraftigare stigningar förekommer.
God till mycket god framkomlighet.
4,10: Alla terrängtyper. God till mycket god framkomlighet.

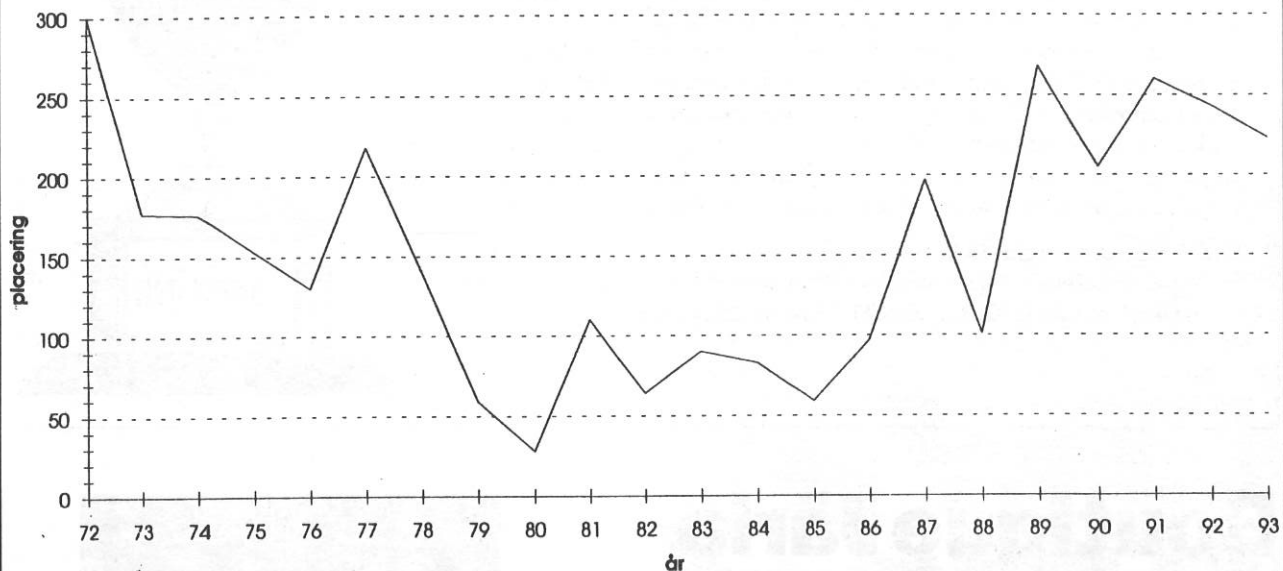
Omstart sker i samtliga klasser för samtliga kvarvarande sträckor viss tid efter segrande lags målgång.

Tiomilastatistik

Följ med på en odysse under de senast tjugo åren för förstalaget.

Observera att tabellen skall läsas "åt fel håll" – dvs vågdalarna är de bästa placeringarna

10-mila placeringar 1972-93

Inbjudan till Jukola – Hyvva päivie!

7-osuuksinen viestisuunnistuskilpailu suunnistusseurojen miesjoukkueille. Viestissä kilpaillaan Helsingin Sanomien lahjoittamasta "Metsäkukko"-kiertopalkinnosta.

Osuuspituudet:

1. 12,1 - 12,4 km
2. 12,1 - 12,4 km
3. 8,9 - 9,1 km
4. 16,4 - 16,5 km
5. 9,2 - 9,4 km
6. 8,8 - 8,9 km
7. 14,0 - 14,1 km

Yhteensä 82,2 km

Matkoihin sisältyy 600 metriä viitoitusta. Hajautus kaikilla osuuksilla. Ensimmäisellä osuudella on suunnistuspiikkareiden käyttö kielletty.

Sarjaan H18 kuuluvat saavat osallistua osuuksille 1, 2, 3, 5 ja 6. Sarjaan H16 kuuluvat saavat osallistua osuuksille 3 ja 6.

Kilpailu alkaa 18.6.1994 klo 22.45 yhteislähdöllä.

Kilpailukartta: 5-värinen suunnistuskartta IOF-normeilla. Mittakaava 1:15000, painettu 1994.

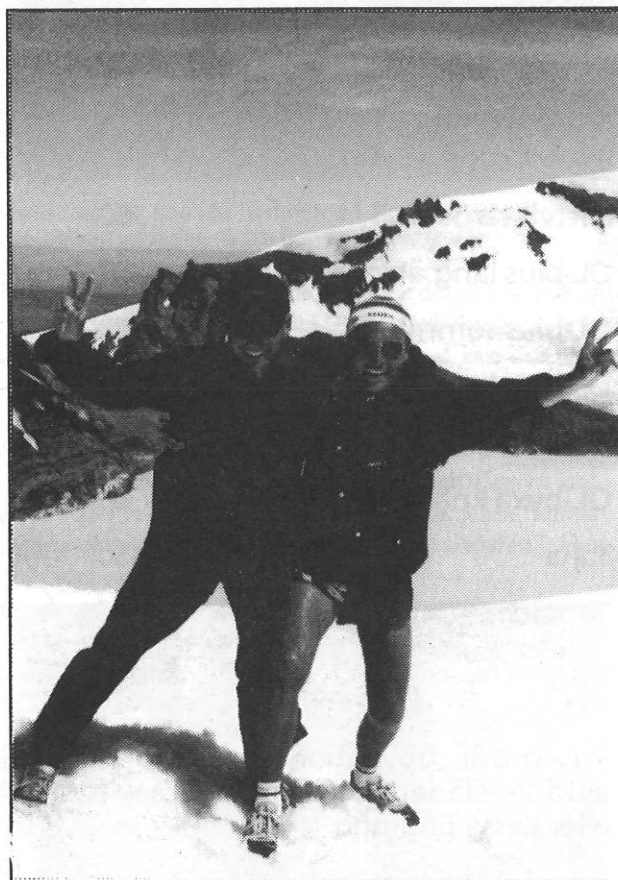
VENLOJEN VIESTI

4-osuuksinen viestisuunnistuskilpailu suunnistusseurojen naisjoukkueille. Viestissä kilpaillaan Helsingin Sanomien lahjoittamasta "Venlan kivi"-kiertopalkinnosta.

Osuuspituudet:

1. 7,2 - 7,5 km
2. 7,2 - 7,5 km
3. 5,7 - 5,8 km
4. 8,6 - 8,7 km

Yhteensä 29,0 km

Här står alltså UK för H 17 - 35 och håller ögonen på dej, på en vulkantopp i Nya Zeeland.

Några som var med...

Boa...

En hel skock...

Fidde...

Jonas C...

Den andra tävlingen var en klassisk tävling med stævnecenter en bit utanför Hilleröd. Detta var troligen den kallaste dagen i Danmarks historia. Tyvärr så smittade inte denna kyla av sig till Järlaiternas nerver, så även denna dag blev framgångarna måttliga. Bäst gick Robban i H 18 E och Tranan i H 21 AL. Efter tävlingen så drog Järlaiterna in till Kongens by. Där tillfredställde vi våra hungriga magar på en pastarestaurang, tydligen så var portionerna i minsta laget (undantaget pizzorna) ty vissa (läs Chrille och Tranan) personer beställde in två rätter. Efter detta så kollade vi av att allt var som det ska vara på Ströget. Kvällen fortsatte på discot där vi bodde, men vi saknade Skinner så stämningen infann sig aldrig riktig.

Söndagsmorgonen inleddes med en äkta dansk frukost. Hallonyogurt, kalspuffar, margarin och sylt. Energi så det basker helt enkelt. På söndagens avslutande kavle så hade Järsla representation i tre klasser, nämligen två herrlag, ett pojklag samt ett mixlag. De framgångsrikaste var H 16-laget med en hedrande 5:e plats, men de var missnöjda och orkade aldrig hämta sitt pris. Konstig inställning på ungdoms-

men numera. Det ska väl vara cyberspace, paintball och laserdome om det ska vara häftigt. Nu ska det väl nämnas att konkurrensen i herrkavlen var stenhård, alla nordens topplag var där för att delta i första deltävlingen i "Nordic Relay League". Robban startade stenhårt ut från startgärdet tillsammans med Vitryssland, Litaauen och Espon Suunta. Det var väl optimistiskt och han föll tillbaka litet som även laget gjorde. Putte valda att stå över även denna tävling. Nu på sista sträckan i andralaget. Även denna dag fick vi en insyn i hur det går till i EU. Denna gång var det duscharna som var EU-anpassade. Man byter om i snöstormen utomhus, sedan går man in och duschar iskallt !!

Efter denna "kalldusch" så bar det hemåt igen. En snabb resa på de småländska motorvägarna, med Hassan och ett snabbstopp för mat utanför Vaggeryd. Statistikbitaren Chrille imponerade i tävlingen "OS- och VM-segrare i längåkning på 90- och 80 talet". Dock fick han ge sig på i kunskapstesterna Vasalopps- och Tiomilasegrare. Trötta men vid gott mod nådde vi Stockholm vid 22 tiden. ■

Nyheter för

”Järlas Bästa Orienterare”

Av Gustav Grandin

From 1972 har nuvarande system för korande av JBO använts. Grundprincipen är att man får räkna de bästa resultaten (poängen) ur ett urval tävlingar som bestäms i början av säsongen. Beräkningen av en tävlings resultat grundar sig på klass banlängd och tidsskillnad till segraren. Avsikten har varit att man vill ha ett så rättvist system som möjligt så att t ex en H 50 B-gubbe skall kunna konkurrera med en H 21 E-löpare. Man har hela tiden haft fyra olika JBO-klasser; ungdomar (D-16 resp H-16) och vuxna (D 17- resp H 17-).

Intresset för JBO och åsikter om JBO har växlat under åren. Ingen har egentligen ifrågasatt grundprincipen. Den största kritiken genom åren har gällt att man sällan får något aktuellt mellanresultat under säsongerna. De gånger man har satt upp t ex ”mitt-säsongresultat” så har det redan varit inaktuellt dvs det bygger på resultat som ligger kanske minst en månad tillbaka i tiden. Orsaken till detta är huvudsakligen att resultaten kommer ut sent, ofta en månad efter tävlingen (ibland kommer de snabbt, inom en vecka). Men givetvis beror det ibland på att vi som arbetar med detta ideella arbete (Tommy Glanshed och jag) också har heltidsjobb med resor och annat...

Andra synpunkter har varit att ungdomar bör få ta med nattresultat i JBO-beräkningarna. En annan fråga är hur man gör när vissa klasser stryks i en tävling. Ytterligare synpunkter har gällt valet av JBO-tävlingar och man har också ansett att man skulle ha ”JBO-dagar” där man skulle kunna få välja valfria tävlingar i landet dessa dagar.

Vid årsmötet i november 1993 fick Tommy Glanshed, Christoffer Sandberg, Fredrik Trahn och jag i uppgift att se över reglerna för JBO. Det har vi nu gjort och vi presenterade följande förslag vid upptaktsmötet den 8 mars:

- 1 Strävan är att så många i klubben som möjligt deltar i samma tävling så att man kan konkurrera i samma terräng. Alla skall kunna vara med. Detta innebär att man inte skall välja ut tävlingar som är öppna endast för vissa grupper t ex ungdomar eller veteraner.
- 2 Under tävlingsåret skall minst 10 tävlingar väljas ut att kunna deltaga i för beräkning av JBO. Tävlingarna skall vara nationella tävlingar i Stockholmsdistriktet. Även dag-KM, natt-KM och

kortdistans-KM skall ingå. Undantag kan medges om ovanstående tävlingars antal är för litet.

Tävlingarna kan utgöras av både dag- och natttävlingar. Minst 4 av tävlingarna bör vara natttävlingar (minst 2 per säsong). Endast en tävling per dag skall utses för JBO. Alla JBO-tävlingar skall kunna utväljas som JBO oavsett ålder dvs natttävlingarna skall kunna räknas även för ungdomar.

JBO-tävlingarna för säsongen utses av TTK och i så god tid att man innan man planerar sin tävlingssäsong skall kunna veta vilken tävling som är JBO.

- 3 Om en löpare blir uttagen till en mer ”kvalificerad” tävling samma dag som en aktuell JBO-tävling får denne efter TTK:s tillstånd räkna denna tävlings resultat som JBO. Denna tävling skall ha en klart högre status än den aktuella JBO-tävlingen för att få räknas (t ex SM eller landsdelsmästerskap). Däremot får man inte räkna som JBO annan ”vanlig” nationell tävling som går samma dag som JBO-tävlingen.
- 4 Om en ungdom på en JBO-tävling deltar i en ”vuxen” klass erhåller denne poäng beräknad inom denna ”vuxna” klass.
- 5 Om en klass blir struken på en JBO-tävling kan man inte ersätta denna tävling med en annan icke-JBO-tävling och räkna JBO från denna. Antalet möjliga JBO-tävlingar är så stort att deltagande i de övriga JBO-tävlingarna ändå bör vara utslagsgivande.
- 6 Av de minst 10 utvalda tävlingarna enligt ovan skall de 6 bästa resultaten räknas (beräkningsmetod enligt nedan). Detta gäller oavsett ålder.
- 7 JBO-poängen beräknas enligt följande formel:

$$JBO = M - 160 \times \frac{\Delta}{L}, \quad JBO \geq 20$$

(dvs fullföljd tävling ger minst 20 poäng)

där

M = maxpoäng för resp klass, L = banlängd i km, Δ = tidsskillnad (minuter) mellan egen tid och segrartiden

Exempel: Maxpoäng 1000, Banlängd 8,0 km, Din tid 59 min, Segartid 50 min

$$JBO = 1000 - 160 \times \frac{(59-50)}{8} = 1000 - 180 = 820 \text{ poäng}$$

Se även bifogad tabell på nästa sida!

Vid parklass delas den erhållna poängen med två.

Maxpoängen är enligt följande:

DM-klass och Elit-klass 1200 poäng

Klass med lång bana 1100 poäng

(ex. A-långbana där A-kort även förekommer inom samma åldersklass)

A-klass (inkl A-kort) 1000 poäng

Öppen A-klass vid DM-tävling 900 poäng

B-klass KMklass 800 poäng

C-klass 600 poäng

Direktanmälsklass, nybörjarklass 500 poäng

(vi är medvetna om att endast 900 i maxpoäng för öppen A-klass vid DM-tävling kan vara orättvist i de fall att motsvarande DM-klass är seedad och du tävla i öppen A-klass)

- 8 På försök under 1994 görs följande: Resultaten för varje tävling skrivs upp av särskilt utsedd person samma dag på tävlingsplatsen. Särskilt formulär utformas så att detta går lätt. Dessa resultat förmedlas så fort som möjligt till dataoperatören (Tommy Glanshed) som snarast kör igenom beräkningarna. Aktuell JBO-ställning sätts upp på Järlagården på särskild anslagstavla avsedd för JBO. I bästa fall kan JBO från en söndagstävling nu finnas uppsatt i Järlagården redan på följande tisdag.

Dessa resultat är givetvis preliminära. När de slutliga resultaten kommer görs eventuella korrigeringar.

- 9 Vi föreslår också till sist att statusen för JBO bör höjas så att man prioriterar JBO-tävlingarna före andra tävlingar. Ett sätt att göra detta är att höja JBO-prisernas värde.

Detta är JBO-kommitténs förslag som vi nu har lämnat till styrelsen. Vi hoppas att detta skall innebära ett lyft för JBO. Har du synpunkter vänd dig till någon i JBO-kommittén eller styrelsen. Premiär för det nya JBO-systemet blir på Täbys tävling lördag 23 april. Vi hoppas då att vi har första JBO-ställningen uppsatt på Järlagården till tisdag 26 april.

Lathund för poängberäkning i JBO

Tabellen är baserad på segrarpoängen 1000 poäng

	banlängd (km)															
	2	3	4	5	6	7	8	9	10	12	14	16	18	20		
1	920	946	960	960	973	977	980	982	984	986	988	990	991	992		
2	840	892	920	936	946	954	960	964	968	972	976	980	982	984		
3	760	836	880	904	919	931	940	946	952	956	964	970	975	976		
4	680	784	840	872	892	906	920	928	936	944	952	960	964	968		
5	600	730	800	840	865	885	900	910	920	930	940	950	955	960		
6	520	676	760	808	838	862	880	892	904	916	928	940	946	952		
7	440	622	720	776	811	839	860	874	886	902	916	930	937	944		
8	360	568	660	744	784	816	840	856	872	888	904	920	928	936		
9	280	514	640	712	757	793	820	838	856	874	892	910	919	928		
10	200	460	600	680	730	770	800	820	840	860	880	900	910	920		
11	120	406	560	646	703	747	780	802	824	846	866	890	901	912		
12	40	352	520	616	676	724	760	784	808	832	856	880	892	904		
13	20	298	480	584	649	701	740	766	792	818	844	870	883	896		
14	244	440	552	622	678	720	746	770	804	832	860	874	888			
15	190	400	520	595	655	700	730	760	790	820	850	865	880			
16	136	360	458	568	632	680	712	744	776	808	840	856	872			
17	82	320	456	541	609	660	694	728	762	796	830	847	864			
18	28	280	424	514	586	640	676	712	748	784	820	838	856			
19	20	240	392	487	563	620	658	696	734	772	810	829	848			
20	200	360	460	540	600	640	680	720	760	800	820	840				
21	160	326	433	517	580	622	664	706	748	790	811	832				
22	120	296	406	494	560	604	648	692	736	780	802	824				
23	80	264	379	471	540	586	632	678	724	770	793	816				
24	40	232	352	448	520	568	616	664	712	760	784	808				
25	20	200	325	425	500	550	600	650	700	750	775	800				
26	166	298	402	480	532	584	636	688	740	766	792					
27	136	271	379	460	514	566	622	676	730	757	784					
28	104	244	356	440	496	552	608	664	720	748	776					
29	72	217	333	420	478	536	594	652	710	739	768					
30	40	190	310	400	460	520	580	640	700	730	760					
31	20	163	287	380	442	504	566	628	690	721	752					
32	136	264	360	424	488	552	616	680	744							
33	109	241	340	406	472	538	604	670	736							
34	82	218	320	388	456	524	592	660	728							
35	55	195	300	370	440	510	580	650	720							
36	28	172	280	352	424	496	568	640	712							
37	20	149	260	334	408	482	556	630	704							
38	126	240	316	392	468	544	620	696								
39	103	220	298	376	454	532	610	688								
40	80	200	280	360	440	520	600	680								
41	57	180	262	344	426	508	590	672								
42	34	160	244	328	412	496	580	664								
43	20	140	226	312	398	484	570	656								
44	120	206	296	384	472	560	648									
45	100	190	280	370	460	550	640									

Till efter anpassning (km)

Ytterligare avdragspoäng per påbörjad minut efter segaren: 20 18 16 14 12 10 9 8

Femton års JBO-segrare och deras poäng

År	H 17-	D 17-	H -16	D -16
1980	Jonas Andersson 5000	Ulla-Britta Hall 3520	David Eiderbr. 2612	Karin Ander.sson 1034
1981	Bengt Hall 6084	Ulla-Britta Hall 3898	Tommy Glanshed 3784	Karin Glanshed 3394
1982	Ragnar Andersson 6144	Lena Jansson 4894	Tommy Glanshed 3368	Marie Olsén 3772
1983	Jonas Andersson 5900	Gunilla Glanshed 4769	Fredrik Trahn 3741	Marie Olsén 3402
1984	Göran Ohlsson 5498	Kajsa Andersson 4969	Fredrik Trahn 3451	Marie Olsén 3720
1985	Åke Hall 5586	Ulla-Britta Hall 5160	Fredrik Trahn 4192	Karin Glanshed 2800
1986	Fredrik Trahn 6119	Ulla -Britta Hall 4717	Mattias Lindgren 3716	Marie Olsén 4208
1987	Fredrik Trahn 6298	Marie Olsén 6453	Roland Larsson 3418	Mia Englund 3920
1988	Fredrik Trahn 5782	Marie Olsén 6358	Roland Larsson 4568	Eva Lindén 3520
1989	Fredrik Trahn 6411	Marie Olsén 6375	Erik Wiberg 4453	Eva Lindén 3729
1990	?	?	?	?
1991	Fredrik Trahn 5806	Lena Jansson 5759	Robert Hanning 5231	My Heinrup 802
1992	Tord Jansson 5547	Lena Jansson 5165	Robert Hanning 4751	Therése Lindgren. 1503
1993	Fredrik Trahn 5728	Gunilla Glanshed 3933	Robert Hanning 4577	Kristin Andréé 3693

Orienterings SM -95

Den 10-17 september 1995 går orienterings SM i Stockholm med Nacka som centralort.

Alla tävlingarna kommer att gå i Stockholms sydöstra skärgårdskommuner och arrangörer är Järila IF, OK Ravinen, Haninge SOK och Gustavsbergs IF.

Vi i Järila ska arrangera budkavle SM ute på Tunabladet på Värmdö, men naturligtvis även arbeta med gemensamma delar som transporter, förläggningar, kansli, ceremonier, marknadsföring, press mm.

I dagsläget har en del klubbmedlemmar redan börjat jobba med gemensamma sysslor, exempelvis Jonas Andersson och Fredrik Trahn med press, Gunilla Larsson med marknadsföring och reklam, Lars Göransson med tävlingsdata, Christer Karlsson i organisationskommittén och glädjande nog Jonatan Lindell trots att han inte tävlar för oss just nu med transporter.

För vårt arrangemang budkavle SM har vi tagit markägerkontakter och bestämt TC. Under våren ska kartan ritas och arrangemanget planeras så att en del huvudfunktionärer kan åka till Göteborg i höst för att se hur man löser årets arrangemang. Räkna med att fler och fler kommer att

involveras i arbetet under våren, och ta gärna kontakt med Christer Karlsson eller Peter Sandström om du har några funderingar eller känner för någon speciell arbetsuppgift. I övrigt räknar vi naturligtvis med att alla ställer upp på vanligt vis för att Järila IF som tidigare ska kunna åstadkomma ett arrangemang vi kan vara stolta över och som deltagarna kommer att gilla.

SM är ju en tävling man måste satsa lite extra på som arrangör, här får inga missar förekomma och resultat och speakerservice ska vara perfekt. Det finns många som ska känna sig nöjda med arrangemanget, deltagare, publik, press, förbund, sponsorer, kommunen mm.

Jag är övertygad om att vi i Järila med den kunskap om arrangemang som finns i klubben kommer att greja SM med den lilla extra finess som ett sådant arrangemang kräver.

Christer Karlsson

Marknadsgruppen informerar

Marknadskommittén i SM-organisationen är ansvariga för marknadsföringen av arrangemanget. Arbetet startade redan tidigt i höstas, med representanter från alla fyra klubbarna. Ansvarig är Tomas Bruce från Ravinen. I övrigt är vi en representant från varje klubb utom Ravinen som har ytterligare två förutom Tomas. Från Järila är det alltså jag, Gunilla, som är representant.

Organisationskommittén har specificerat marknadskommitténs arbetsuppgifter med två huvudpunkter: **marknadsföring av arrangemanget** och **"sponsorräkning"**. Utifrån detta startade kommitténs arbete.

Vi såg som vår första uppgift att göra ett informationsmaterial om tävlingarna och våra klubbar. Den folder som blev resultatet har du bilagd till Järlamagasinet. Främst vänder den sig till sponsorer, så de får en enkel information om arrangemanget, klubbarna och orientering i stort.

Sponsorsarbetet har fått en rivstart. För två veckor sedan var jag och Per Södersten från Ravinen och uppvaktade vår tilltänkta huvudsponsor. Vi hade ett mycket positivt möte. Idag är dock inte pappret underskrivet, men ett muntligt avtal är i hamn.

Får vi en huvudsponsor redan nu, underlättar det betydligt för vårt fortsatta arbete med andra sponsorer. Vi kan dessutom vara lite lugnare, rent ekonomiskt vet vi att vi går på plus med huvudsponsorns pengar i budgeten.

Men bara för att vi fått huvudsponsorn kan vi inte lägga oss på sofflocket. Det är nu som du får ta fram alla dina kontakter för att hitta fler sponsorer till vårt arrangemang. Har du ett företag på gång, kom och prata med mig så får du sponsoravtal, en lista till företaget om tjänsterna vi erbjuder samt folder med dig. Jag kommer fungera som samordnare för Järlas sponsorer. Alla sponsorer du ordnar måste jag veta om. Detta är enbart för att vi inte ska gå på samma företag två gånger.

Marknadskommittén har också satt som ett eget mål att dra ut mycket publik till tävlingarna. Inom orienteringskretsar kommer en publiktävling i samband med kortdistansfinalen locka. De boende i Nacka, Värmdö och Haninge är en given publikmålgrupp. Därför håller vi på och undersöker möjligheterna med en bilaga i lokal-tidningarna som täcker bostadsområden nära tävlingsområdena. Är det möjligt kommer arbetet med en SM-tidning att starta framåt vintern, för att distribueras ungefär två veckor innan första tävlingen.

Officiella papper som kommer finnas tillgängligt innan sommaren är dekaler till alla bilar, brevpapper för dig som jobbar i organisationen, samt avtal för vidare sponsarbete.

Vill du veta mer om marknadskommitténs arbete är det bara att du kommer och pratar med mig.

Gunilla Larsson

Lite resultat...

Banläggnings-KM 1994

1	Åke Hall	2986,7 poäng
2	Lars Göransson	2924,1 poäng
3	Anders Asplund	2826,6 poäng
4	Tommy Nordlander	2823,7 poäng

Som ni ser var det i år ovanligt jämnt och hårt bland alla de som lämnade in sina alster. De tre främst placerade har skickats vidare för bedömning till DM

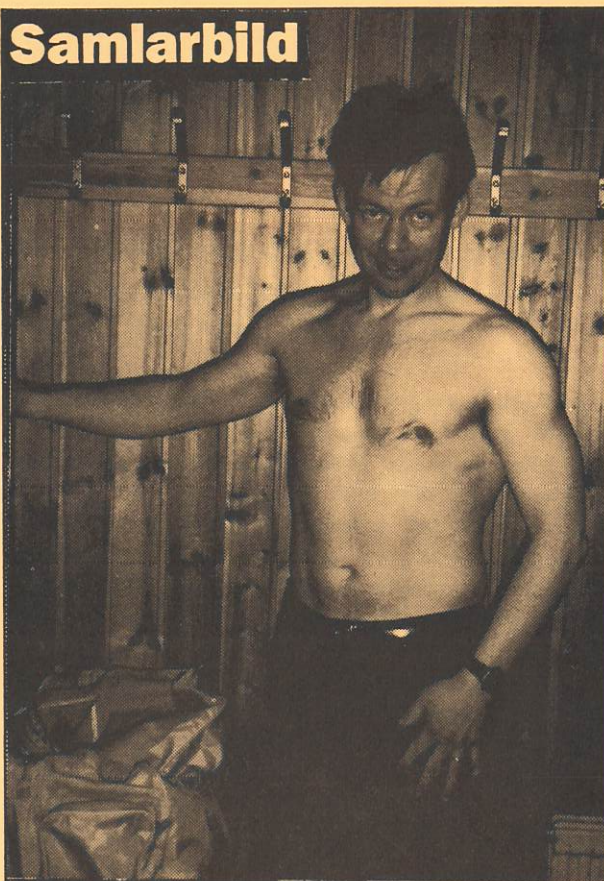
SOFT-märket 1993

Elit 2	Gunilla Glanshed, Jan-Erik Wiberg
Elit 1	Matts Andréé, Gunilla Larsson
Guld	Roger Frändén, Malin Wiberg
Silver	Jörgen Glanshed
Brons	Michael Brandt, Torbjörn Engberg, Malin Hollberg, Clifford Larsson, Mattias Lindgren

Järlas Prestationsmärke 1993

Elit (5000 p)	Gunilla Larsson, Malin Wiberg
Guld (2000 p)	Kenneth Hanning
Brons (150 p)	Magnus Brandt, Fredrik Hansen, Josefine Lindgren, Johan Schönning

Samlarbild

–Hej, Jag heter Putte! Jag har åkt en hel del skidor i vinter – syns det?

Kanslist/Konsulent

Järla IFs konsulent Göran kommer att övergå till att enbart jobba med fotboll i Nacka FFs/Järla ungdomsfotboll regi.

Därför söker vi en kanslistjänst för deltidsarbete.

Arbetet beräknas till en – två efter- eller förmiddagar i veckan och kommer i huvudsak bestå av bokningar, utskick m m. Men även andra uppgifter kan förekomma.

Ta kontakt med någon i styrelsen för vidare diskussion.